

He dit conciliació y niUlor fora transició, entre dos épocas 6 dos sistemas com la extrema censura y la llibertat sens travas de cap menn. . . . .

En Pereda ha donat aquest pas y omplert aquest buit per el jovent de nostra generació que no podia passar desde la *Fabto-In* à la *Refitrecció* de ^n Tolütoi sense perill, per manca de preparació y de cultura-

Aturar del tot la corrent dels temps, es absolutament impossible y ja Jio més cova aquesta idea en cervells momificats Volguer satisfer á un Jove el creixent desitj de saber y rcbrer novas ímprcsións, quan tot Tambent li porta excitacions novas que fan vibrar la seva curiositat, entre^antli per tot material ía ditxosa *Fabt'ola*, 6 un tomet de *novelas ejemplares* es no satisferi res sino ferlí créixer e! dcsitj ó matarli que tot es prou mal, pero doneuli una novela de 'n Pereda y haruém resolt ei problema; perquè vivrarán els seus sentiments, sense embrutír-se la seva sensibilitat. S^ acontentará el seu desitj de llegir *allò nou* que ha vist en una crítica del diari perquè allò ja ho ha -^ vist^ ha vist homes de carn yossos que parlen y senten y pateixen com eis homes que ell coneix; ha tingut al elevant V exaltació del sentiment, y fins ha físsistit ab complerta llibertat á la *crisis* d' aquests sentiments, en quin moment V autor ha deixat caurer la cortina perquè ni l'art,ni el bon gust tenen ja res més •[ue vourcr y com diu el mateix Pereda que el que pinti admirablement un dipòsit de porqueria haurà fet una obra molt ben _ teta, pero molt porca, sense que may sigui una obra artística;

Y en Pereda era avans que tot y per sóbrelas sevas intencions, un gran artista.

Y com (\ tal passarà ^1 la posteritat.

DR. CLARET.